

Publicerad 2008-10-13 02:30 av Havsbris

Är jag, i din huds kanter, kärnan av sanning, inne i mig...

SPÅRLÖST...

Jag är inte poet!

Inte vill jag heller
men min hand är öppen
i väntan för att stängas
endast möter jag livet
som livet möter mig...

Vilsen segelbåt
i solnedgången, blodrött
saligaste konstverken
fyllda av hopp, längtan
enträgna appeller, nödrop
desperation född från gråten

Oskyldig, naiv
som förälskelsens märk
gömda tårar, hemliga
sönderriven magin
solbrända kinderna,
vilka ord skrivna
mellan raderna, ockulta,
mörklagda heta, mystiska

Räffla fåror i bleka arken
flytande fantasi, äventyr
glidande mellan fingrar
som sanden vi vill gripa
begära, besitta... Kroppen
av en älskare som inte min

Famntagen av oceanen,
bruna ömma ögon
som ser mer, känner lång
jag kallades poet
men poet är jag inte
jag är spårlöst horisonten
i violetta toner, sång

spåren efter dig, sökande

Jag är ödemarkens strand
visslar poesin, bron
över sanning till sagan
viskning i ditt öra
sältan av dina vågor
havets bris i kär i dig
dina tvivels hamn, och
passionens rand
allt och inget

Men poet, är jag ej!

© MP-Havsbris/2008

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Havsbris med Poeter.se id #20733 innehar upphovsrätten